

2007 m. lapkričio 30 d. William Prym GmbH & Co. KG ir Prym Consumer GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) sprendimo byloje T-30/05 William Prym GmbH & Co. KG ir Prym Consumer GmbH & Co. KG prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-534/07 P)

(2008/C 37/21)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantės: William Prym GmbH & Co. KG ir Prym Consumer GmbH, atstovaujamos advokatų H.-J. Niemeyer ir Ch. Herrmann

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

1. Panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-30/05 tiek, kiek juo nustatomi įpareigojimai apeliantėms.
2. Pripažinti negaliojančiu 2004 m. spalio 26 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą C(2004) 4221 galutinis (byla COMP/F-1/38.338 — PO/Adatos) tiek, kiek ji susijęs su apeliantėms,
arba panaikinti ar sumažinti šio Komisijos sprendimo 2 straipsnyje apeliantėms paskirtą baudą.
3. Nepatenkinus 2 punkte nurodytų reikalavimų, perduoti bylą spręsti Pirmosios instancijos teismui.
4. Priteisti iš atsakovės pagrindinėje byloje bylinėjimosi visose instancijose išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- Pirmosios instancijos teismas nepripažįsta, kad pradžioje vienos bylos išskyrimas į (atskiras) bylas „Metalinės galanterijos prekės: Adatos“ ir „Metalinės galanterijos prekės: Užtrauktukai“ nenurodant šio išskyrimo priežasčių pažeidžia apeliančių teisę į gynybą, visų pirma teisę būti išklaustytiems.
- Atsisakydamas patikrinti, ar bylos „Metalinės galanterijos prekės“ išskyrimas dėl vienintelio ir tęstinio pažeidimo buvo neteisėtas, Pirmosios instancijos teismas pažeidžia draudimą atsisakyti vykdyti teisingumą ir fundamentalią teisę į veiksmingą teisių gynimą teisme.

- Pirmosios instancijos teismas nepagrįstai atsisako pripažinti EB 253 straipsnyje įtvirtintą motyvavimo pareigos pažeidimą. Teismas teisės požiūriu klaidingai nenuosekliai Komisijos argumentus dėl reikšmingomis laikomų rinkų dydžio ir dėl konkretaus pažeidimo poveikio rinkai laiko teisiškai nesvarbiais.
- Pirmosios instancijos teismas pažeidžia Baudų nustatymo metodo gaires. Pažeidimo sunkumą jis nustato atsižvelgdamas tik į abstrakčią pažeidimo formą ir atitinkamos pažeidimo sunkumo kategorijos mažiausią pagrindinę baudos sumą laiko mažiausia suma, kurios neleidžiama mažinti. Pažeisdamas teisinės valstybės ir vienodo požiūrio principus, jis atsisako atsižvelgti į savanorišką pažeidimo nutraukimą kaip į lengvinančią aplinkybę.
- Galiausiai Pirmosios instancijos teismas pažeidžia proporcingumo principą. Nustatydamas pažeidimo sunkumą, jis taiko Baudų nustatymo metodo gaires taip pat formaliai ir vienašališkai apeliančių nenaudai kaip ir atsakovė pagrindinėje byloje. Be to, jis nesiima proporcingumo principo laikymuisi reikalingo bendro svarstymo atsižvelgdamas bendrai į visas svarbias konkretaus atvejo aplinkybes, o tik kiekvieną kartą atskirai patikrina baudos proporcingumą pagal atskirus kriterijus.

2007 m. gruodžio 3 d. Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Assitur Srl prieš Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Byla C-538/07)

(2008/C 37/22)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Assitur Srl

Atsakovas: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 92/50/EB ⁽¹⁾ 29 straipsnis, kuris numato septynias kandidatų nepriėmimo dalyvauti viešojo paslaugų pirkimo konkurse priežastis, yra nepriėmimo atvejų „*numerus clausus*“ ir dėl to Įstatymo Nr. 109/94 10 straipsnio 1bis dalis (kurią šiuo metu pakeitė Įstatyminio dekreto Nr. 136/06 34 straipsnio paskutinioji pastraipa) draudžia nustatyti draudimą bendrai dalyvauti konkurse tarpusavyje kontrole pagrįstais santykiais susijusioms įmonėms?

⁽¹⁾ OL L 209, p. 1.

2007 m. lapkričio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-539/07)

(2008/C 37/23)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Montaguti ir A. Nijenhuis

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad neužtikrinusi, kad informacija apie tai, iš kur skambinama vienu Europos skubaus iškviatimo telefono numeriu „112“, būtų prieinama pagalbos tarnyboms, kiek techniškai įmanoma, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2002/22/EB ⁽¹⁾ 26 straipsnio 3 dalį.
- Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti Direktyvą 2002/22/EB baigėsi 2003 m. liepos 24 dieną.

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektros ryšių tinklais ir paslaugomis (OL L 108, p. 51).

2007 m. lapkričio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-540/07)

(2008/C 37/24)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal ir A. Aresu

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad palikdama galioti labiau apsunkinančią kitose valstybėse narėse ir Europos ekonominės erdvės sutarties Susitariančiosiose Šalyse įsteigtoms bendrovėms skirstomų dividendų apmokestinimo sistemą, palyginti su nacionaliniams dividendams taikoma sistema, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 56 straipsnį ir Europos ekonominės erdvės sutarties 40 straipsnį, reglamentuojančius laisvą kapitalo judėjimą tarp valstybių narių ir atitinkamai nagrinėjamos sutarties Susitariančiųjų Šalių bei įsipareigojimus pagal pastarosios sutarties 31 straipsnį dėl įsisteigimo laisvės principo taikymo šios sutarties Susitariančiosiose Šalyse;
- Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija nurodo šioje srityje galiojančius Italijos teisės aktus, pagal kuriuos ne Italijos bendrovėms paskirstomiems dividendams (t. y. užsienį išmokamiems dividendams) yra taikomas mažiau palankus apmokestinimas nei taikomas Italijos bendrovėms paskirstomiems dividendams (t. y. nacionaliniams dividendams).

Europos Komisijos nuomone, šie teisės aktai, kuriuos Italijos vyriausybė bet kuriuo atveju rengiasi pakeisti, atrodo prieštarauja laisvam kapitalo judėjimo principui, nes turi neigiamą poveikį Italijos bendrovių nereziduojančių narių pelnui ir sprendimams investuoti, kartu toms pačioms bendrovėms sudarant kliūtis pritraukti užsienio kapitalą. Taigi reikia konstatuoti akivaizdų EB 56 straipsnio, kuriame įtvirtintas visų kapitalo judėjimo tarp valstybių narių apribojimų draudimas, ir EEE sutarties 140 straipsnio, panašiai įtvirtinančio tą pačią laisvę santykiuose tarp šios sutarties Susitariančiųjų Šalių, pažeidimą.

Be to, Europos Komisijos manymu, šie teisės aktai gali prieštarauti EEE sutarties 31 straipsnyje reglamentuojamai įsisteigimo laisvei, nes jie taip pat gali būti taikomi šios sutarties Susitariančiosiose Šalyse įsteigtų bendrovių turimam Italijos bendrovių kontroliniam akcijų paketui, kuriam netaikoma Direktyvos 90/435/EEB ⁽¹⁾ suderinta mokesčių sistema.